

A Lesse uit die vernietiging van Jerusalem:

❖ **Die verwerping van God se liefde.**

- Jesus het gehuil toe Hy Jerusalem genader het (Lukas 19:41-44). Hy het geweet dat hulle die welverdiende gevolge van hulle hardnekkige verwerping van God se liefdevolle oproepe sou ly (Mattheus 23:37).
- Hy het gehuil omdat die tragedie vermy kon word. Omdat God ons so liefhet dat Hy nie wil hê dat iemand moet sterf nie, maar dat elkeen die ewige lewe moet hê (Johannes 5:39-40; Esegïel 18:31-32).
- Die geskiedenis vertel ons dat die Jode in die jaar 66 in opstand gekom het teen die Romeinse vergrype. Die verskillende Joodse faksies het onder mekaar geveg, terwyl die Romeine die stad beleër het. In die jaar 70 het alles geëindig. Titus het Jerusalem en die tempel verwoes. Een miljoen Jode het omgekom.
- Maar die geskiedenis vertel ons nie hoe Satan die Jode tot opstand aangehits het, en die Romeine tot wraak nie. Die vernietiging van Jerusalem was die direkte werk van die duiwel. Deur weg te draai van die bron van lewe, was Israel oorgegee aan die genade van 'n vyand wat net vernietiging en dood soek.

❖ **God se sorg vir sy volk.**

- In sy liefde het God 'n geleentheid gegee aan elkeen wat vernietiging wou vryspring. Hy het 'n teken gegee: Jerusalem omring deur leërs (Lukas 21:20).
- Gaius Cestius Gallus het daardie teken in die jaar 66 vervul. Die beleg is opgehef, en die Yweraarleier Eleasar ben Simon het die Romeine agternagesit en verslaan.
- Almal wat in Jesus se woorde geglo het, het voordeel getrek uit daardie oomblik toe Jerusalem onbewaak gelaat is om te vlug.
- 'n Paar maande later stuur Nero Vespasianus om die opstand te onderdruk. Van die jaar 67 tot 70 was die beleg permanent.
- God kan en wil sy kinders beskerm, selfs in die moeilikste tye (Psalm 46:1; Jesaja 41:10). Baie het egter hulle lewens verloor as gevolg van hulle getrouheid aan God (Hebreërs 11:35-38).
- Waarom word sommige beskerm en ander blykbaar deur God verlaat?

B Lesse van die eerste Christene:

❖ **Getrouheid in die strewe.**

- Die begin was werklik hoopvol: bekerings het in duisende getel (Handelinge 2:41; 4:4); die gelowiges het met krag gepreek (Handelinge 4:31; 5:42).
- Maar die vyand was rusteloos. Eerste dreigemente (Handelinge 4:17-18); dan, strawwe (Handelinge 5:40); laastens, die dood (Handelinge 7:59).
- As gevolg van die vervolging wat Saulus opgewek het, is die dissipels verstrooi (Handelinge 8:1). Maar ver van die lig wat uitgaan, danksy die getrouheid van die gelowiges, het dit met baie meer glans oor die hele bekende wêreld geskyn (Hand. 8:4; 11:19-21; Rom. 15:19; Kol. 1:23).
- Jesus het aan sy Kerk 'n opdrag gegee en die mag om dit uit te voer (Handelinge 1:8). Geen krag, fisies of geestelik, kan die vooruitgang van die evangelie keer nie (Mattheus 16:18; Romeine 8:31).

❖ **Help die behoeftiges.**

- Watter uitwerking het die evangelie op die vroeë Christene gehad (Handelinge 2:42-47)?
- As ambassadeurs van Christus het hulle Jesus nagevolg. Deur na die behoeftes van diegene rondom hulle om te sien, het hulle die guns van die hele stad verkry.
- Soos destyds, moet die Kerk gekenmerk word deur die liefde van Christene vir mekaar en deur besorgdheid oor hul gemeenskap.

❖ **Liefde, ons teken van identiteit.**

- Elkeen van die partye wat by die kosmiese konflik betrokke is, het sy eie kenmerke: Satan haat en vernietig; God het lief en herstel.
- Volgelinge van die een of ander party tree volgens hierdie patrone op. As ons God volg, sal ons dit wys deur die liefde wat aan ander betoon word (1 Johannes 4:20-21).
- Christene van die 2de en 3de eeu het onbaatsugtige liefde in praktyk gebring. Tydens twee groot pandemies (in die jare 160 en 265) het hulle hulself toegewy aan die versorging van diegene wat geraak word, sonder om hul eie veiligheid in ag te neem.
- Hulle het hulself uit liefde gegee, en hulle het miljoene mense bevoordeel. Maar hulle het nie hulle aandag op hulleself gevestig nie, maar op die een vir wie hulle bereid was om hulle lewens, hulle Verlosser, te gee: Jesus.